

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (pátého senátu)

8. listopadu 2012*

„Celní dluh — Výběr dovozního nebo vývozního cla po propuštění zboží — (Za)účtování cel —
Podrobná pravidla“

Ve věci C-351/11,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgie) ze dne 24. června 2011, došlým Soudnímu dvoru dne 4. července 2011, v řízení,

KGH Belgium NV

proti

Belgische Staat,

SOUDNÍ DVŮR (pátý senát),

ve složení A. Borg Barthet (zpravodaj), vykonávající funkci předsedy pátého senátu, M. Ilešič a M. Safjan, soudci,

generální advokátka: E. Sharpston,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 19. září 2012,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za společnost KGH Belgium NV E. Geverssem a J. Geverssem, advocaten,
- za belgickou vládu M. Jacobs a J.-C. Halleuxem, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi B.-R. Killmannem a W. Roelsem, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generální advokátky, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

* Jednací jazyk: nizozemština.

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článku 217 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 82/97 ze dne 19. prosince 1996 (Úř. věst. L 17, s. 1; Zvl. vyd. 02/08, s. 179, dále jen „celní kodex“).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společnostmi KGH Belgium NV (dále jen „KGH Belgium“) a Belgische Staat, zastoupeným Federale Overheidsdienst Financiën (federální úřad pro finanční záležitosti, dále jen „FOD Financiën“), jehož předmětem je otázka, zda celní orgány spadající pod tento posledně uvedený úřad řádně zaúčtovaly celní dluh ve smyslu čl. 217 odst. 1 celního kodexu.

Právní rámec

Právní úprava Unie

- 3 Článek 217 celního kodexu stanoví:

„1. Celní orgány vypočtou výši dovozního cla nebo vývozního cla vyplývající z celního dluhu (dále jen ‚částku cla‘), jakmile mají potřebné údaje, a zapíší ji do účetních dokladů nebo na jiný rovnocenný nosič údajů (zaúčtování).

První pododstavec se nepoužije

- a) bylo-li zavedeno prozatímní antidumpingové nebo vyrovnávací clo;
- b) pokud částka cla dlužného podle právních předpisů přesahuje částku cla stanovenou na základě závazné informace;
- c) pokud předpisy přijaté postupem projednávání ve výboru zprošťují celní orgány povinnosti účtovat částky cla nižší, než je stanovená hranice.

Celní orgány nemusí po uplynutí stanovené lhůty zaúčtovat částky cla, které nebylo možno sdělit dlužníkovi v souladu s čl. 221 odst. 3.

2. Členské státy stanoví podrobná pravidla pro účtování částek cel. Tyto postupy se mohou lišit podle toho, do jaké míry jsou či nejsou celní orgány jisté s ohledem na okolnosti, za nichž vznikl celní dluh, že dotyčné částky budou zaplacený.“

- 4 Článek 221 odst. 1 uvedeného kodexu stanoví:

„Jakmile je částka cla zaúčtována, musí být odpovídajícím postupem sdělena dlužníkovi.“

Belgická právní úprava

- 5 Obecný zákon o clech a spotřebních daních, konsolidovaný královským výnosem ze dne 18. července 1977 (*Belgisch Staatsblad*, 21. září 1977, s. 11425), potvrzeným zákonem o clech a spotřebních daních ze dne 6. července 1978 (*Belgisch Staatsblad*, 12. srpna 1978, s. 9013), s účinností od 1. ledna 1994, ve znění zákona dne 27. prosince 1993, kterým se mění a doplňuje obecný zákon o clech a spotřebních daních (*Belgisch Staatsblad*, 30. prosince 1993, s. 29031, dále jen „LGDA“), v článku 1 stanoví:

„Ve smyslu tohoto zákona se rozumí:

[...]

- 6° ‚zaúčtováním‘ zapsání částky cla odpovídající celnímu dluhu do účetních dokladů nebo na jiný rovnocenný nosič údajů;

[...]“

- 6 Článek 3 LGDA stanoví:

„Pravidla pro zaúčtování a podmínky úhrady částek cla vyplývajících z celního dluhu jsou stanoveny v nařízeních Evropských společenství.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 7 Z žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce vyplývá, že spor, o kterém má předkládající soud rozhodnout, se týká otázky, zda celní orgány spadající pod FOD Financiën řádně zaúčtovaly ve smyslu čl. 217 odst. 1 celního kodexu celní dluh, jež má uhradit společnost KGH Belgium.
- 8 Předmětem sporu v původním řízení, jak je popsán předkládajícím soudem, je zrušení rozhodnutí správy cel a spotřebních daní ze dne 19. března 2009, jakož i rozhodnutí oblastního ředitele správy cel a spotřebních daní v Antverpách ze dne 4. července 2008, podle nichž je společnost KGH Belgium povinna uhradit celní dluh, jehož jistina se rovná částce 3 620,52 eura.
- 9 Dne 26. listopadu 2009 podal FOD Financiën vzájemnou žalobu, na základě které se domáhá určení, že rozhodnutí ze dne 4. července 2008 je opodstatněné a platné a že cla jsou s konečnou platností a nesporně splatná.
- 10 Před předkládajícím soudem společnost KGH Belgium tvrdila, že z čl. 217 odst. 2 celního kodexu vyplývá, že členské státy mají povinnost ve svých vnitrostátních právních předpisech stanovit podrobná pravidla pro provedení zaúčtování stanoveného v čl. 217 odst. 1 celního kodexu, tak aby dlužník mohl ověřit, zda bylo toto zaúčtování celními orgány skutečně provedeno, zatímco FOD Financiën má za to, že tyto státy žádnou takovou povinnost nemají.
- 11 Společnost KGH Belgium má dále za to, že z důvodu neexistence odpovídajících belgických právních předpisů nemohl být celní dluh řádně zaúčtován ve smyslu čl. 217 odst. 1 celního kodexu.
- 12 Podle názoru FOD Financiën lze jakékoli zapsání celního dluhu na jakýkoli nosič údajů považovat za platné zaúčtování ve smyslu čl. 217 odst. 1 celního kodexu.
- 13 FOD Financiën tvrdí, že i když Belgický stát nemá povinnost stanovit ve svém vnitrostátním právu právní předpisy upravující podrobná pravidla pro zaúčtování celních dluhů, takové předpisy v belgickém právu nicméně existují.

- 14 Předkládající soud má za to, že pokud by byl belgický právní předpis upravující podrobná pravidla pro zaúčtování nezbytný, je pak otázkou, zda stávající belgické právní předpisy upravují v souladu s čl. 217 odst. 2 celního kodexu podrobná pravidla pro zaúčtování ve smyslu čl. 217 odst. 1 celního kodexu.
- 15 Za těchto podmínek se rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
- „1) Musí být čl. 217 odst. 2 [celního kodexu] vykládán tak, že se členské státy při stanovení podrobných pravidel pro zaúčtování částek cla mohou omezit na to, že do svých vnitrostátních právních předpisů vloží ustanovení, ve kterých je pouze stanoveno, že
- se ve smyslu těchto vnitrostátních právních předpisů ‚zaúčtováním‘ rozumí ‚zapsání částky cla odpovídající celnímu dluhu do účetních dokladů nebo na jiný rovnocenný nosič údajů‘ (ve smyslu čl. 1 bodu 6° [LGDA])
    - a
  - pravidla pro zaúčtování a podmínky úhrady částek cla vyplývajících z celního dluhu jsou stanoveny v nařízeních Evropských společenství (ve smyslu článku 3 [LGDA]),

nebo mají členské státy k provedení čl. 217 odst. 2 celního kodexu ve svých vnitrostátních právních předpisech povinnost stanovit podrobná pravidla pro provedení zaúčtování stanoveného v čl. 217 odst. 1 téhož kodexu, tak aby dlužník mohl ověřit, zda bylo toto zaúčtování celními orgány skutečně provedeno?
- 2) Musí být čl. 217 odst. 2 celního kodexu vykládán tak, že pokud vnitrostátní právní předpisy pouze stanoví, že
- se ve smyslu těchto vnitrostátních právních předpisů ‚zaúčtováním‘ rozumí ‚zapsání částky cla odpovídající celnímu dluhu do účetních dokladů nebo na jiný rovnocenný nosič údajů‘ (ve smyslu čl. 1 bodu 6° [LGDA])
    - a
  - pravidla pro zaúčtování a podmínky úhrady částek cla vyplývajících z celního dluhu jsou stanoveny v nařízeních Evropských společenství (ve smyslu článku 3 [LGDA]),

celní úřady mohou tvrdit, že jimi provedené zapsání částky cla do formuláře 1552 B nebo zanesení do databáze dluhů ‚paperless douanes et accises‘, jakož i jakékoli jiné jimi provedené zapsání nebo zanesení částky cla na jiný rovnocenný nosič údajů je třeba považovat za zaúčtování ve smyslu čl. 217 odst. 1 celního kodexu?
- 3) Musí být v případě, že zapsání částky cla do formuláře 1552 B provedené celními úřady je třeba považovat za zaúčtování ve smyslu čl. 217 odst. 1 celního kodexu, článek 217 téhož kodexu vykládán tak, že pouhé zapsání přesné částky cla, která vyplývá z celního dluhu, do formuláře 1552 B je třeba považovat za zaúčtování ve smyslu čl. 217 odst. 1 celního kodexu?“

K přípustnosti žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 16 V písemných vyjádřeních belgická vláda tvrdí, že položené otázky v určitém rozsahu nespadají do pravomoci Soudního dvora. Formulace těchto otázek, jakou použil předkládající soud, vede Soudní dvůr k tomu, aby rozhodl o slučitelnosti určitých vnitrostátních ustanovení s čl. 217 odst. 2 celního kodexu. Soudní dvůr přitom nemá pravomoc rozhodovat o slučitelnosti vnitrostátního práva s unijním právem.
- 17 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury nepřísluší Soudnímu dvoru vyjadřovat se v rámci řízení zahajovaného podle článku 267 SFEU ke slučitelnosti vnitrostátních právních norem s unijním právem ani vykládat vnitrostátní zákonné nebo podzákonné právní předpisy, má však pravomoc poskytnout předkládajícímu soudu veškeré poznatky k výkladu unijního práva, které mu umožní, aby tuto slučitelnost pro účely rozsudku ve věci, která mu byla předložena, sám posoudil (viz zejména rozsudky ze dne 15. prosince 1993, Hünermund a další, C-292/92, Recueil, s. I-6787, bod 8; ze dne 6. března 2007, Placanica a další, C-338/04, C-359/04 a C-360/04, Sb. rozh. s. I-1891, bod 36, jakož i ze dne 10. listopadu 2011, Foggia – SGPS, C-126/10, Sb. rozh. s. I-10923, bod 29).
- 18 V projednávané věci je třeba mít vzhledem ke znění uvedených otázek za to, že obsahují žádost o výklad čl. 217 odst. 2 celního kodexu, který má umožnit předkládajícímu soudu určit podrobná pravidla pro zaúčtování částek cla a povahu požadovaného nosiče údajů a rozhodnout o otázce, zda může být považováno za zaúčtování pouhé zapsání přesné částky cla.
- 19 Z toho vyplývá, že žádost o rozhodnutí o předběžné otázce musí být prohlášena za přípustnou.

K předběžným otázkám

- 20 Podstatou tří předběžných otázek předkládajícího soudu, jež je třeba přezkoumat společně, je, zda musí být čl. 217 odst. 2 celního kodexu vykládán tak, že ukládá členskému státu, aby ve svých vnitrostátních právních předpisech stanovil podrobná pravidla pro provedení zaúčtování částek cla vyplývajících z celního dluhu, vyžaduje, aby toto zaúčtování bylo provedeno na zvláštním nosiči, a že pouhé zapsání přesné částky cla může být považováno za zaúčtování.
- 21 Je třeba uvést, že z čl. 217 odst. 1 prvního pododstavce celního kodexu vyplývá, že zaúčtování spočívá v tom, že celní orgány zapíší vyšší dovozního nebo vývozního cla vyplývající z celního dluhu do účetních dokladů nebo na jiný rovnocenný nosič údajů (rozsudek ze dne 16. července 2009, Distillerie Smeets Hasselt a další, C-126/08, Sb. rozh. s. I-6809, bod 22).
- 22 Je třeba rovněž uvést, že podle čl. 217 odst. 2 uvedeného kodexu přísluší členským státům, aby stanovily podrobná pravidla pro zaúčtování, která se mohou lišit podle toho, do jaké míry si jsou či nejsou celní orgány jisté s ohledem na okolnosti, za nichž vznikl celní dluh, že částka cla vyplývající z uvedeného dluhu bude zaplacená.
- 23 Jelikož článek 217 celního kodexu neupravuje podrobná pravidla pro „zaúčtování“ ve smyslu tohoto ustanovení, a tudíž ani minimální technické nebo formální požadavky, musí být toto zaúčtování provedeno tak, aby bylo zajištěno, že příslušné celní orgány zapíší přesnou částku dovozního nebo vývozního cla, která vyplývá z celního dluhu, do účetních dokladů nebo na jiný rovnocenný nosič údajů, aby tak bylo zejména možné s jistotou prokázat zaúčtování dotýčných částek, a to i ve vztahu k dlužníkovi (rozsudek ze dne 28. ledna 2010, Direct Parcel Distribution Belgium, C-264/08, Sb. rozh. s. I-731, bod 23).
- 24 Členské státy tedy nemají povinnost ve svých vnitrostátních právních předpisech stanovit podrobná pravidla pro provedení zaúčtování cla; postačují interní opatření celní správy.

- 25 Pokud jde dále o povahu požadovaného nosiče, Soudní dvůr již judikoval, že s ohledem na prostor pro uvážení, který členským státům svěřuje čl. 217 odst. 2 celního kodexu, je třeba mít za to, že členské státy mohou stanovit, že se zaúčtování částky cla vyplývající z celního dluhu provádí zapsáním uvedené částky do protokolu, který pro účely zjištění porušení právních předpisů v oblasti cel vypracují příslušné celní orgány (výše uvedené rozsudky Distillerie Smeets Hasselt a další, bod 25, jakož i Direct Parcel Distribution Belgium, bod 24).
- 26 Článek 217 odst. 2 celního kodexu tedy v souvislosti s nosiči údajů nestanoví povinnost, aby bylo clo zapisováno do účetních dokladů, neboť může postačovat zápis do papírové nebo elektronické databáze, pokud jsou do ní zapsány přesné částky cla.
- 27 Pokud jde o zápis přesné částky cla za účelem zaúčtování, v bodě 23 tohoto rozsudku bylo připomenuto, že zaúčtování musí být provedeno tak, aby bylo zajištěno, že příslušné celní orgány zapíší přesnou částku dovozního nebo vývozního cla, která vyplývá z celního dluhu, do účetních dokladů nebo na jiný rovnocenný nosič údajů.
- 28 Pokud je však tato částka nesprávná, bude neplatná i sdělená částka. Tato částka však může být v účetních dokladech opravena celními orgány, které provedou nové sdělení dlužníkovi.
- 29 Podle čl. 221 odst. 1 celního kodexu totiž musí celní orgány dotyčného členského státu před sdělením částky cla, které má být vybráno, provést zaúčtování této částky, a nebyla-li částka řádně zaúčtována v souladu s čl. 217 odst. 1 celního kodexu, nemůže být těmito orgány vybrána; tyto si však zachovávají možnost provést nové sdělení této částky, dodrží-li podmínky upravené v čl. 221 odst. 1 celního kodexu a ustanovení o promlčení platná k datu vzniku celního dluhu (zejména viz usnesení ze dne 9. července 2008, Gerlach & Co., C-477/07, nezveřejněné, bod 30, jakož i výše uvedený rozsudek Direct Parcel Distribution Belgium, bod 39).
- 30 S ohledem na výše uvedené je tedy třeba odpovědět na položené otázky v tom smyslu, že čl. 217 odst. 2 celního kodexu musí být vykládán tak, že vzhledem k tomu, že tento článek nestanoví podrobná pravidla pro zaúčtování ve smyslu tohoto ustanovení, ponechává na členských státech, aby samy stanovily podrobná pravidla za účelem zaúčtování částek cla vyplývajících z celního dluhu, aniž tyto státy mají povinnost ve svých vnitrostátních právních předpisech stanovit pravidla pro provedení tohoto zaúčtování, přičemž uvedené zaúčtování musí být provedeno tak, aby bylo zajištěno, že příslušné celní orgány zapíší přesnou částku dovozního nebo vývozního cla, která vyplývá z celního dluhu, do účetních dokladů nebo na jiný rovnocenný nosič údajů, aby tak bylo zejména možné s jistotou prokázat zaúčtování dotyčných částek, a to i ve vztahu k dlužníkovi.

K nákladům řízení

- 31 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (pátý senát) rozhodl takto:

Článek 217 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 82/97 ze dne 19. prosince 1996, musí být vykládán tak, že vzhledem k tomu, že tento článek nestanoví podrobná pravidla pro zaúčtování ve smyslu tohoto ustanovení, ponechává na členských státech, aby samy stanovily podrobná pravidla za účelem zaúčtování částek cla vyplývajících z celního dluhu, aniž tyto státy mají povinnost ve svých vnitrostátních právních předpisech stanovit pravidla pro provedení tohoto zaúčtování, přičemž uvedené zaúčtování musí být provedeno tak,

aby bylo zajištěno, že příslušné celní orgány zapíšou přesnou částku dovozního nebo vývozního cla, která vyplývá z celního dluhu, do účetních dokladů nebo na jiný rovnocenný nosič údajů, aby tak bylo zejména možné s jistotou prokázat zaúčtování dotyčných částek, a to i ve vztahu k dlužníkovi.

Podpisy.